

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Negura Mihail Gheorghe, născut la 24 aprilie 1984, originar s. Drăsliceni, r-nul Criuleni, domiciliat s. Micăuți, r-nul Strășeni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.01.2015 - 24.04.2015;

Instanța de apel: 12.06.2015 - 12.11.2015;

Instanța de recurs: 02.02.2016 - 13.04.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 24 aprilie 2015, Negura Mihail a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, inculpatul Negura Mihail a fost învinuit pentru faptul, că la 28 august 2014, aflându-se în s. Micăuți, r-nul Strășeni, acționând cu intenție directă, urmărind scopul recuperării unei pretinse datorii de 7000 Euro de la Bologa Vitalie, care îi este și naș de cununie, sub pretextul deplasării în mun. Chișinău, a împrumutat și a primit de la acesta automobilul model Audi A6 n/î P 426 CE și actele automobilului, pe care ulterior nu l-a restituit proprietarului dar l-a ascuns într-un loc necunoscut, singur părăsind hotarele țării, după ce, în prealabil, a lăsat la domiciliul său actele automobilului.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Negura Mihail să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, cu stabilirea pedepsei închisorii pe un termen de 5 (cinci) ani, 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Astfel, a remarcat procurorul că, acțiunea prejudiciabilă, sub formă de exercitare a unui drept presupus arbitrar, săvârșită de inculpat este confirmată indubitabil prin declarațiile părții vătămate Bologa Vitalie, care a afirmat că la 28 august 2014, Negura Mihail i-a luat automobilul pentru ca să-și poată restitui banii pe care îi datora.

Declarațiile părții vătămate sunt confirmate prin procesul-verbal de examinare al descifrărilor convorbirilor telefonice conform căruia la 28 august 2014, ora 10:03, de la nr. 078894633 a fost efectuat un apel telefonic cu durata de 126 sec. către nr. 068150262 gestionat de Bologa Vitalie, iar la aceeași dată, se mai înregistrează 4 încercări de apelare a aceluiași număr.

La 29 august 2014, ora 02:32 de la nr. 078894633 a fost recepționat un apel telefonic cu durata de 43 sec. la nr. 068150262 gestionat de Bologa Vitalie.

Din declarațiile martorului Nichita Andrei rezultă, că aproximativ în luna noiembrie 2014, s-a întâlnit cu Bologa Vitalie și Negura Mihail, unde inculpatul Negura Mihail i-a spus că partea vătămată îi era dator cu bani, iar Bologa Vitalie i-a spus că Negura Mihail i-a luat automobilul și nu-l restituie, considerând că automobilul model Audi A6 a fost ascuns de către Negura Mihail într-un garaj.

A mai indicat apelantul, că deși în cadrul ședinței de judecată inculpatul Negura Mihail, a refuzat de a face careva declarații pe marginea faptelor incriminate, în ultimul cuvânt a menționat că nu se consideră vinovat, iar acțiunile sale sunt legale, din care considerente se folosește de acel automobil, iar acest fapt denotă cu certitudine că inculpatul utilizează în continuare automobilul, în lipsa unui drept legal asupra acestuia.

De asemenea, a relatat acuzatorul de stat, că în motivarea hotărârii primei instanțe există o contradicție cu privire la lipsa probelor privind apartenența dreptului de proprietate asupra automobilului model Audi A6, pe de o parte, iar pe de altă parte, prima instanță a constatat că atât Bologa Vitalie cât și Negura Mihail se prezumă a fi proprietarii automobilului model Audi A6, considerând că Negura Mihail și-a exercitat dreptul de proprietate comun asupra automobilului în mod legal, dar nu în mod arbitrar.

Bologa Vitalie, deși nu era proprietar al automobilului, era posesor legitim al acestuia, asupra căruia inculpatul admitea că ar avea drepturi.

Cu referire la faptul că instanța de judecată a considerat inadmisibil procesul-verbal de examinare al procurii din 04 martie 2014, considerându-l un act procedural nul, din motiv că la întocmirea acestuia nu a participat traducătorul, procurorul a menționat, că prevederile art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, nu sunt aplicabile în cazul dat, deoarece participarea traducătorului la examinarea actului respectiv nu este obligatorie.

La fel, în opinia acuzatorului de stat, este inexplicabilă și nemotivată soluția instanței de judecată de a da apreciere critică cuantumului prejudiciului material cauzat, din motiv că prejudiciul cauzat depășește suma de 10000 lei și constituie daune în proporții deosebit de mari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Negura Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

4.1. Pentru adoptarea soluției nominalizate, instanța de apel a constatat în fapt, că inculpatul Negura Mihail, la 28 august 2014, aflându-se în s. Micăuți, r-nul Strășeni, acționând cu intenție directă, urmărind scopul recuperării unei pretinse datorii de 7000 Euro de la Bologa Vitalie, care îi este și naș de cununie, sub pretextul

deplasării în mun. Chișinău, a împrumutat și a primit de la acesta automobilul model Audi A6 n/î P 426 CE și actele automobilului, pe care ulterior nu i l-a restituit proprietarului, dar l-a ascuns într-un loc necunoscut, singur părăsind hotarele țării, după ce, în prealabil, a lăsat la domiciliul său actele automobilului.

4.2. Pentru motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că Negura Mihail deși nu a recunoscut vinovăția, aceasta se dovedește prin declarațiile părții vătămate Bologa Vitalie, ale martorului Nichita Andrei date în prima instanță și verificate în instanța de apel, precum și prin procesul-verbal de ridicare de la Bologa Vitalie a procurii din 04 martie 2014, privind automobilul model Audi A6, anul fabricării 2006, n/î P 426 CE; prin procesul-verbal de examinare a procurii din 04 martie 2014, conform căreia automobilul model Audi A6, anul fabricării 2006, n/î P 426 CE, este încredințat cet. Bologa Vitalie, a.n. 1976, locuitor al s. Micăuți, r-nul Strășeni; prin raportul ofițerului de urmărire penală Bobea Viorica și anexele - stenograma discuției prin intermediul rețelei de comunicare Skype între OUP Bobea Viorica și inculpatul Negura Mihail; prin procesul-verbal din 08 decembrie 2014 de examinare a descifrărilor convorbirilor telefonice, conform căruia la 28 august 2014, ora 10:03, de la nr. 078894633 a fost efectuat un apel telefonic cu durata de 126 sec. către nr. 068150262 gestionat de Bologa Vitalie iar la aceeași dată, se mai înregistrează 4 încercări de apelare a aceleiași număr.

La 29 august 2014, ora 02:32 de la nr. 078894633 a fost recepționat un apel telefonic cu durata de 43 sec. la nr. de telefon 068150262 gestionat de Bologa Vitalie.

În concluzie, instanța de apel a constatat că, prima instanță neîntemeiat l-a achitat pe inculpatul Negura Mihail, deoarece probatoriul administrat denotă contrariul și anume vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

Instanța de apel a precizat, că infracțiunea prevăzută de art. 352 Cod penal, este o infracțiune materială, care se consideră consumată din momentul producerii daunelor în proporții mari cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice.

Astfel, dacă samavolnicia se soldează cu daune în proporții deosebit de mari, răspunderea se agravează potrivit lit. d) alin. (3) art. 352 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 352 Cod penal, - samavolnicia are următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de exercitare a unui drept legitim sau presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții mari cauzate intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii de samavolnicie se exprimă, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Motivele infracțiunii prevăzute la art. 352 Cod penal, pot fi diverse: frustrare, ranchiună, egoism, sentimentul solidarității interpretat eronat, or, persoana fiind sigură de apartenența unui drept, săvârșește anumite fapte.

În concluzie, instanța de apel a remarcat, că vinovăția inculpatului a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, Bologa Vitalie, care a specificat, că el s-a înțeles cu finul său, Negura Mihail să facă schimbul de mașini, iar pentru BMW-ul acestuia îi va achita suma de 6000 Euro, după ce va vinde tehnica, însă finul său a

spus că soției îi va comunica că a înstrăinat automobilul model BMW pentru suma de 6500 Euro.

Pentru rambursarea sumei de 6000 Euro pe care i-o datora lui Negura Mihail, nu au stabilit un termen. Iar ulterior, Negura Mihail, întorcându-se de peste hotare, sub pretextul că are nevoie de automobil pentru a pleca în mun. Chișinău, i-a cerut automobilul model Audi A6, pe care i l-a dat și care nu a mai fost întors, comunicându-i că are câteva probleme, dar nu i-a explicat ce s-a întâmplat.

Mai apoi, Negura Mihail i-a trimis acestuia două mesaje, prin care l-a înștiințat, că are nevoie urgent de aproximativ 2000 Euro pentru a-și rezolva întrebările.

Așadar, instanța de apel a constatat că pentru automobilul dat, lui Andrei Nichita i-au fost transmiși bani, atât de către partea vătămată cât și de inculpat, iar inculpatul în mod samavolnic a însușit automobilul, deși cotă-parte din acest automobil aparține și părții vătămate.

Motivul invocat de inculpat a fost apreciat de către instanța de apel ca unul arbitrar, deoarece chiar dacă a ridicat automobilul de la partea vătămată, inculpatul urma să achite acestuia cota-parte din acest automobil, fapt ce la caz nu a avut loc.

Prin urmare, poziția inculpatului a fost apreciată ca una de apărare, iar faptul că automobilul aparține ambilor, atât inculpatului cât și părții vătămate, este confirmat și prin declarațiile martorului Nichita Andrei, care a indicat că ambii, atât inculpatul cât și partea vătămată, negociau procurarea acestui automobil.

4.3. La individualizarea pedepsei, instanța de apel cu referire la prevederile art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de trai se caracterizează pozitiv, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, care este căsătorit și are la întreținere un copil minor.

Prin prisma art. art. 76-77 Cod penal, instanța de apel a stabilit, că la examinarea cauzei n-au fost constatate circumstanțe atenuante și agravante.

Totodată, cu referire la prevederile art. 90 Cod penal, precum și ținând cont de principiul prevăzut în art. 4 Cod penal, - umanismul legii penale, cât și cel stipulat în art. 61 alin. (2) Cod penal, - pedeapsa penală are drept scop corectarea condamnatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovaților, instanța de apel a ajuns la concluzia, că este rațional și oportun ca în privința inculpatului Negura Mihail să fie aplicată pedeapsa prevăzută de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, pe un termen de 5 (cinci) ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

5. Avocatul Ludmila Bîrcă în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel și menținerea în vigoare a sentinței.

În argumentarea recursului, apărarea a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o ilegală, nemotivată și neîntemeiată, deoarece probele examinate nu dovedesc în mod direct vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, întrucât în faptele inculpatului

Negura Mihail lipsesc semnele și elementele componenței infracțiunii incriminate, relațiile dintre inculpat și partea vătămată având caracter juridic civil.

Totodată, infracțiunea incriminată lui Negura Mihail are componență materială, manifestându-se prin cauzarea unei daune în proporții deosebit de mari proprietarului, pe când în actul de învinuire este indicat, că Negura Mihail i-a cauzat proprietarului Bologa Vitalie un prejudiciu material considerabil în valoare de 248130 lei, însă probele prezentate și susținute de învinuire în acest capăt de acuzare sunt insuficiente, irelevante și chiar contradictorii, la caz lipsind latura obiectivă a infracțiunii incriminate.

Mai mult, nici la etapa urmăririi penale, dar nici în cadrul cercetării judecătorești, nu a fost stabilit cuantumul prejudiciului, iar instanța de apel nu a stabilit care este valoarea daunei materiale pricinuite de către inculpat părții vătămate, însă a concluzionat că dauna este în proporții mari.

În opinia apărării, procurorul la calificarea infracțiunii a încălcat prevederile art. art. 52 alin. (1), 113 alin. (1) Cod penal, și nu a prezentat suficiente probe care ar dovedi săvârșirea infracțiunii cu calificativul agravant prevăzut de lit. d) alin. (3) art. 352 Cod penal.

Cu referire la art. 6 § 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, recurentul menționează, că ...,„orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată vinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”.

Această prezumție „impune inter alia că la exercitarea atribuțiilor lor, funcționarii instanțelor de judecată nu trebuie să pornească de la ideea preconcepută că acuzatul a comis infracțiunea de care a fost acuzat; sarcina acuzării îi aparține procurorului și orice dubiu trebuie interpretat în favoarea acuzatului” – (cauza Holomiov vs Moldova, 7 noiembrie 2006, paragraful 99).

Cu referire la declarațiile date în cadrul procesului penal de către partea vătămată Bologa Vitalie și de către martorul Nichita Andrei, recurentul menționează că între Nichita Andrei și Bologa Vitalie a avut loc un schimb de automobile, pe de o parte, precum și cu Negura Mihail, pe de altă parte.

La fel, consideră că în speță nu se demonstrează indubitabil, că partea vătămată este unicul proprietar al mijlocului de transport Audi A6, întrucât procura întocmită pe numele lui nu este una generală și certifică doar dreptul acestuia de a conduce automobilul, iar instanța de apel nu a înlăturat incertitudinea precum că Bologa Vitalie ar fi unicul proprietar legal al automobilului model Audi A6.

Respectiv, consideră recurentul, că această probă nu este pertinentă, concludentă, utilă și veridică, iar procesul-verbal de examinare a procurii din 04 martie 2014, este un act procedural nul, întrucât contravine art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală.

În acest sens, apărarea susține că la caz, a avut loc o încălcare a dreptului inculpatului Negura Mihail la apărare, din motiv, că procura din 04 martie 2014 nu a fost tradusă în limba în care s-a desfășurat urmărirea penală și nici nu a participat un traducător la examinarea actului nominalizat ca probă.

Evidențiază, că procura respectivă nu este pertinentă, concludentă, utilă și veridică, deoarece aceasta a fost întocmită de notarul Șerepitca D.C., care activează în or. Rîbnița a Autoproclamatei PMR și care nu se regăsește în lista notarilor licențiați de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Relevă apărarea, că potrivit declarațiilor martorului Nichita Andrei, atât inculpatul, cât și partea vătămată conduceau acest automobil, ambii rezolvau orice problemă legată de exploatarea acestuia.

Tot el s-a adresat către ambii să întoarcă suma datorată deja în luna noiembrie 2014, cu mențiunea că cine întoarce suma datorată aceluia îi perfectează procura de înstrăinare pe automobil.

Totodată, martorul Nichita Andrei a specificat, că procura cu privire la dreptul de a conduce automobilul model Audi A6, urma să fie întocmită și pe numele inculpatului, deci în egală măsură ca și pentru partea vătămată, dar deoarece inculpatul și-a uitat buletinul acasă, acest fapt nu a fost posibil de realizat.

Astfel, în susținerea opiniei că între partea vătămată și inculpat, există de fapt relații juridico-civile, recurentul specifică că Bologa Vitalie nu a întocmit nici o recipisă în sensul datoriei față de inculpat, a declarat că niciodată nu s-a adresat către inculpat să-i întoarcă datoria și nici inculpatul nu a intervenit în scopul să solicite datoria.

Mai mult, schimbul de automobile a fost avantajos atât părții vătămate cât și inculpatului, deoarece ambii urmăreau scopul înstrăinării automobilului model Audi A6 și restituirea către fiecare a costului automobilelor date la schimb.

Partea vătămată, însuși a confirmat, că după 2 săptămâni de la efectuarea schimbului, a încercat să vândă automobilul litigios, însă înstrăinarea acestuia nu a avut loc, deoarece Bologa Vitalie a transmis ultima sumă datorată din partea lui de investiții, doar în luna noiembrie 2014.

Acțiunile acestuia denotă că se folosea cu rea-credință de partea sa, iar faptul că inculpatul se află mai mult peste hotare și partea vătămată se folosește fără niciun impediment de unul singur de acest mijloc de transport, îi este convenabil anume acestuia, care nu a transmis sumă datorată din partea lui de investiții, automobilul model Audi A6 nu poate fi vândut pentru returnarea investițiilor, inclusiv ale inculpatului.

Consideră, că acuzatorul de stat la înaintarea învinuirii s-a bazat pe presupunerile părții vătămate, precum că inculpatul a preluat automobilul model Audi A6, deoarece urmărește întoarcerea datoriei de la Bologa Vitalie.

Mai invocă recurentul, că în instanța de apel nu au fost prezentate și cercetate probe noi, însă instanța de apel a casat sentința de achitare și a emis o nouă hotărâre de condamnare, pe când conform jurisprudenței CEDO, cauza Manolachi vs. România, hotărârea de condamnare, după achitare, pronunțată fără audierea în persoană a reclamantului, fără audierea martorilor și fără administrarea vreunei probe noi, este contrară cerințelor unui proces echitabil.

Mai mult, nici organul de urmărire penală nu a realizat o cercetare sub toate aspectele, completă și obiectivă a cauzei, menirea căreia ar fi aflarea adevărului și a pus la baza învinuirii fapte și înscrisuri ce nu demonstrează vinovăția potrivit învinuirii aduse. La baza învinuirii au fost puse presupuneri contrar prevederilor art. 8 Cod de procedură penală.

Or, învinuirea nu poate fi bazată doar pe declarațiile părții vătămate, în condițiile în care declarațiile martorului Nichita Andrei nu corespund declarațiilor acestuia.

Fapta incriminată lui Negura Mihail constituie o componentă materială unde se solicită survenirea unor consecințe materiale: cauzarea de facto a daunelor în proporții deosebit de mari.

Din conținutul probelor acumulate nu se deduce o estimare a costului automobilului model Audi A6, nu este stabilit în mod legal costul mijlocului de transport ce ar fi obiectul infracțiunii, iar acuzarea nu poate întemeia învinuirea doar referindu-se la declarațiile părții vătămate, precum că anume el ar fi procurat acest vehicul la prețul indicat, momentul procurării nefiind certificat, iar din declarațiile prezente la cauză se vorbește doar de un schimb realizat cu participarea lui Negura Mihail.

În urma percheziției efectuate la domiciliul inculpatului, nu a fost depistat presupusul mijloc de transport sustras și ascuns, iar prima instanță a reținut, că acuzarea de stat nu a administrat probe în vederea stabilirii locului mijlocului de transport model Audi A6, și anume faptul deținerii acestui bun mobil de către inculpatul Negura Mihail.

Din punct de vedere al prevederilor legale cu referință la samavolnicie, în cadrul realizării laturii obiective trebuie să se constate cauzarea unei daune materiale, fapt ce la caz nu a fost demonstrat.

Totodată, fapta prejudiciabilă, semn obligatoriu al laturii obiective a componentei de infracțiune prevăzute de art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, se exprimă prin acțiunea de exercitare a unui drept legitim sau acțiunea de exercitare a unui drept presupus în mod arbitrar.

Însă acuzatorul de stat nu a indicat în învinuirea adusă inculpatului Negura Mihail prin ce acțiune se exprimă fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpat, prin exercitarea unui drept legitim sau prin exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar.

Pe când prima instanță, corect a reținut că Negura Mihail și-a exercitat dreptul de proprietate asupra automobilului în mod legal, dar nu în mod arbitrar.

6. Procurorul a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea recursului, deoarece motivele invocate de apărare nu își găsesc confirmare în speță, or, din textul deciziei recurate rezultă, că instanța de apel a analizat obiectiv probele administrate și a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, luând în considerație și argumentele expuse în referință, Colegiul penal conchide inadmisibilitatea acestuia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din textul recursului declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Negura Mihail, în care de fapt sunt reproduse aceleași argumente potrivit cărora prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare, se deduce că decizia instanței de apel este criticată sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, conform căruia, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când hotărârea atacată

nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 6 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, sau cercetează suplimentar probele administrate de prima instanță, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Verificând argumentele recursului prin prisma materialelor cauzei și deciziei recurate, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu exigențele stipulate exhaustiv în art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului procurorului cu casarea sentinței de achitare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Negura Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada probațiunii de 3 (trei) ani.

Astfel, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei, a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, iar în final le-a dat o apreciere corespunzătoare prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În același context, cu referire la dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor dată de instanța de apel, instanța de recurs menționează, că aceasta ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia ține de competența exclusivă a instanțelor de fond.

Prin urmare, Colegiul penal reiterează, că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

Cu referire la argumentele recurentului, precum că probele prezentate de acuzare nu demonstrează cauzarea de către inculpat a daunelor în proporții deosebit de mari părții vătămate, instanța de recurs menționează, că deși potrivit rechizitoriului suma prejudiciului a fost evaluată în lei, iar partea vătămată a menționat despre cauzarea unui prejudiciu material în mărime de 13000-13500 Euro, totuși ținând cont

de explicațiile conținute în art. 126 Cod penal, unde este specificat că daune în proporții deosebit de mari reprezintă acele valori ale bunurilor sustrase, dobândite, primite, utilizate, transportate, păstrate, care, la momentul săvârșirii infracțiunii, depășesc 5000 unități convenționale de amendă, rezultă că procurorul la încadrarea juridică a faptelor inculpatului în baza art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal, corect a evaluat daunele cauzate prin infracțiune, ca fiind în proporții deosebit de mari.

Prin urmare, opozabil argumentelor invocate de apărare, în sensul că probele examinate nu dovedesc în mod cert vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, instanța de recurs constată corectitudinea soluției adoptate de instanța de apel, privind probele cercetate, care coroborând între ele, formează un ansamblu probatoriu ce dovedește vinovăția inculpatului Negura Mihail în săvârșirea infracțiunii imputate și totalmente se combat cu argumentele aduse de către partea apărării în susținerea nevinovăției inculpatului și existența relațiilor juridice civile între partea vătămată Bologa Vitalie și inculpatul Negura Mihail.

Față de cele enunțate, verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate se dovedește indubitabil din probele acumulate, iar de către instanțele de fond la judecarea cauzei nu a fost comisă eroarea gravă de fapt, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Cu referire la criticile invocate de recurent sub aspectul pct. 8 alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că temeiul invocat de recurent - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

La caz însă, temeiul la care se face trimitere în recurs, nu este aplicabil în speța examinată din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar determina necesitatea casării deciziei instanței de apel, or instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpat, fiind prezente toate elementele componente de infracțiune prevăzute la art. 352 alin. (3) lit. d) Cod penal.

La acest aspect, fiind necesar de a se sublinia, că deși inculpatul Negura Mihail în cadrul ședințelor de judecată în prima instanță și în instanța de apel, nu a recunoscut vinovăția în săvârșirea faptei imputate, totuși instanța de apel corect a reținut la adoptarea soluției de condamnare declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale (f. d. 49-50), care coroborate cu cele ale părții vătămate Bologa Vitalie, denotă în mod cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive a infracțiunii de samavolnicie, adică exercitarea unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite, cu cauzarea daunelor în proporții deosebit de mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanei fizice.

De altfel, nu poate fi reținută nici opinia apărării, precum că învinuirea se bazează doar pe declarațiile părții vătămate, iar declarațiile martorului Nichita Andrei contravin celor relatate de Bologa Vitalie, întrucât vinovăția inculpatului rezidă din întregul material probator administrat de instanța de apel, inclusiv declarațiile inculpatului date la faza urmăririi penale.

Așadar, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 352 Cod penal, în cazul dedus judecății se caracterizează prin următoarele trei semne: 1) fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de exercitare a unui drept presupus în mod arbitrar și prin încălcarea ordinii stabilite; 2) urmările prejudiciabile, și anume - daunele în proporții deosebit de mari cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Latura subiectivă a infracțiunii de samavolnicie se exprimă, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă.

Motivele infracțiunii prevăzute la art. 352 Cod penal, pot fi diverse: frustrare, ranchiună, egoism, sentimentul solidarității interpretat eronat, or, persoana fiind sigură de apartenența unui drept, săvârșește anumite fapte.

În concluzie, instanța de recurs constatând legalitatea deciziei instanței de apel, acceptă argumentele formulate în motivarea soluției adoptate, iar pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în concordanță și cu jurisprudența CEDO, (cauza *Albert vs. România* din 16 februarie 2010, pct. 37), care statuează că art. 6§1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Față de considerentele expuse, instanța de recurs conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile enunțate la art. 414-419 Cod de procedură penală, pronunțând o hotărâre legală și întemeiată sub toate aspectele, iar temei pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului Negura Mihail nu se regăsește, motiv din care se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului declarat de avocatul Bîrcă Ludmila în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui *Negura Mihail Gheorghe*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev